

Depremi Düşündürdükleri

Deprem acısı gösteriyor ki, dünyada servetten, makamdan, güçten yana tam sahiplenme yoktur. Bizim olduğunu düşündüğümüz şeylerin hiçbiri aslında bizim değildir. Dünyasal ölçütler içinde her şey, geçici bir süre kullanmak için bize verilmiş emanetlerdir. Tahripkâr emellere başvurmadan bu emanetleri iyi kullanmakla yükümlüüz. İmkânımız varken, bunun bilinciyle davranmalıyız. Yoksa bir gün birden bakarsınız ki, ya elimizden uçup gitmiş, ya da biz onları bırakıp göçürmüşüz.

Deprem sadece binaları yıkmakla kalmıyor. Aynı zamanda öldürüyor. Geriye tarifsiz acılar ve travmalar bırakıyor. Ancak neden olduğu tefekkürler, sarsıntılar, şoklar, endişeler, korkular, RUH'un özünü ve yapıcı-pozitif enerjisini kaplayan bozuklukları, bencillikleri, tamahkârlıkları, sorumsuzlukları; yani sahte benliği de ortaya çıkarıyor. Enkazın yıkıntıları ve döküntüleriyle birlikte bozuk güdülere sahip sahte benliği çöplere atıyor. Sorumluluk ve dayanışma ruhuyla zirve yapan HAKİKİ BENLİK adeta diriliyor. Diğerkâmlığıyla iş başında oluyor.

Enkazın altında can çekişen, çok zor durumdaki bir CAN'ı kurtarmak için o hakiki benliğin ekranlara yansıyan yüce gönüllülüğü, fedakârlığı, tarifi imkânsız gayreti ve titizliği, her türlü takdirin üstündedir. O kutsal duyguları motive eden ve yönlendiren gayretkeşlik ve sorumluluk anlayışı, binaların yapım aşamasında da etkin ve aktif olsa, acılar bu denli katmerli ve üzüntülü olmazdı. Zamanla yarışarcasına enkaz(lar)ın dehşetengiz pençesinde can kurtarma mücadelesi bu denli dikenli ve zahmetli olmazdı.

Manevi buhranın neden olduğu anlam krizi bu denli zarar verici olmazdı.

Lafı fazla uzatmadan, **Sayın Prof. Dr. Orhan Arslan**'ın düşüncelerine müracaat ederek, kıymetli hocamızın üç yıl önce Elazığ depremi nedeniyle yazdığı metnin bir kısmını alıntılanmak istiyorum. Ekranlardan evlerimize misafir olan yürek dağılayan görüntüleri seyrederken merama büyük katkı sağlayacağını düşündüğüm için hatırlatma bağlamında yaptığım alıntıyı aşağıya okuyucunun bilgisine sunuyorum.

Depremi “**düdüklü tencerenin düdüğü**” olarak nitelendirdiği söz konusu yazısında şöyle diyor kıymetli hocamız:

“DEPREM BİR DOĞA OLAYIDIR

Depremler yer kabuğu hareketliliğin doğal sonucudur ve yer kabuğundaki fay adı verilen kırıklarda meydana gelir.

Dünyamız, dış kısmında büyük ve küçük plakalara ayrılmış vaziyette. Bu plakalar sürekli hareket halindedir. Bunlar içteki magma tabakası tarafından tetiklenerek birbirlerinden ayrılırlar.

Magma sürekli stres üretiyor. Çünkü magma ters istikamette dönüyor ve balansa girmiyor.

Üretilen stresin arzın içinden mutlaka atılması lazım...

Şiddetli depremler tektonik plakaların birbirlerine çarpıştığı yerlerde oluyor.

Gerilim geriye doğru olursa tsunami oluşuyor; Japonya'daki büyük tsunami felaketi budur.

DEPREM DİLE GELSE DER Kİ:

“İnsan, sen ne acayip bir varlıksın?

Ben doğal bir olayım ve varım. Artık benim geleceğimi de aşağı yukarı biliyorsun. Ben olmazsam şu yeryüzü patlardı. Ben, düdüklü tencerenin düdüğüüm.

Allah yeryüzünün stresi patlamasın diye, dünyanın bazı yerlerine düdük koydu. Sen yeryüzüne misafir olmadan önce de böyleydi.

Sen Allah'ın özel misafirisin. Allah sana kanun koyduğu gibi yeryüzüne ve malzemeye kanun koydu. Yeryüzü de, malzemeler de kendi dinamiği ve akli içinde çalışıyor. Sen neden bu kanuna uygun davranmıyorsun, uygun malzemeyle uygun ev yapmıyorsun?

Bil ki; depremin kendisi kaos değil kozmostur. Deprem kaos oluyorsa bu senin yüzündendir.”

Zemin etüdü yapılmadan, gerekli mühendislik tedbirleri alınmadan bina yapılmaz. Bu, yerkürenin fitratını ciddiye almamaktır.

.....

İnsan deprem olunca kendini sorgulamalı: Ben ne yaptım da, yeryüzü hareketlenince evim yıkılıyor, insanlar ölüyor. Kısaca depremden bana zarar geliyor. İnsanın ciddi manada tefekkür etmesi lazım...

Dünya misafirhane biz O'nun konuğuyuz. Allah; "Evimi doğru kullanın" dese haksız mı?

Çünkü biz, bizi misafir eden Allah'ın evini mahvediyoruz.

Bakın 8'den fazlası olmuyor. 8'e göre tedbir alınırsa sıkıntı da gelmiyor. 8'e gücü yetenin 18'e gücü yetmez mi?"

Yüce Yaradan insanlığı esirgesin. Ülkeyi ve hepimizi beterinden korusun.

Herkese geçmiş olsun.

Saygılarla..

Yusuf Beğtaş